

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobců **a) B. V., b) J. V.**, proti žalovanému **Městskému úřadu Čáslav – odboru výstavby a regionálního rozvoje**, se sídlem Žižkovo nám. 1, Čáslav, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o návrhu žalobce na vyloučení soudců JUDr. Olgy Stránské, JUDr. Evy Havlové a JUDr. Olgy Píšové z projednávání a rozhodování věci, vedené u Krajského soudu v Praze pod č. j. 44 Ca 20/2006,

t a k t o :

Soudkyně JUDr. Olga Stránská, JUDr. Eva Havlová a JUDr. Olga Píšová **n e j s o u** vyloučeny z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod č. j. 44 Ca 20/2006.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se výše označený žalobce spolu s žalobkyní J. V. domáhali toho, aby krajský soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí dle § 135 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění p. p., kterým by bylo uloženo J a M. M., vlastníkům stavebního pozemku x a na tomto pozemku nacházející se nemovitosti x, to vše v kat.území Č., strpět vstup žalobců na výše označené nemovitosti za účelem provedení stavebních prací na nemovitosti žalobců a aby jim bylo uložena povinnost umožnit zde stavbu lešení na st. p. č. x a na domě č. x v části přilehlé k č. p. x, a dále umožnit vstup na půdu, střechu a pavlač domu č. p. x, a strpět rozkrytí krytiny, přísun materiálu a pohyb osob, a to na dobu nezbytně nutnou, nejméně 1 měsíc.

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. 5. 2004, č. j. 44 Ca 30/2003 - 191 výrokem I. žalobu zamítl a výrokem II. uložil žalobcům společně a nerozdílně zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 5132 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce a) kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 18. 1. 2006, č. j. 5 As 51/2004 - 272.

Dne 2. 2. 2006 učinili žalobci v téže věci podání ke Krajskému soudu v Praze, v němž požadují ve věci rozhodnutí KS v Praze ze dne 25. 5. 2004, č. j. 44 Ca 30/2003 - 191 povolení obnovy řízení dle § 111 s. ř. s., současně v něm uplatnili námitku podjatosti soudkyň výše uvedených aniž ji odůvodnili.

Námitku podjatosti soudkyň JUDr. Olgy Stránské, JUDr. Evy Havlové a JUDr. Olgy, jakož i všech soudců Krajského soudu v Praze vznesl žalobce opakovaně v různých řízeních.

Soudkyně JUDr. Stránská, JUDr. Havlová a JUDr. Píšová se k podané námitce podjatosti vyjádřily tak, že jim nejsou známy žádné skutečnosti, pro které by byly z projednávání a rozhodnutí ve věci sp. zn. 44 Ca 30/2003 - 191 vyloučeny. Současně shodně výslovně uvedly, že nemají žádný vztah k účastníkům řízení ani k projednávané věci.

Nejvyšší správní soud posoudil všechny vznesené námitky podjatosti a dospěl k závěru, že námitky podjatosti soudkyň JUDr. Stránské, JUDr. Havlové a JUDr. Píšové v předmětné věci nejsou důvodné.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů podjatosti zjištěn nebyl. Pokud žalobce zpochybňuje nepodjatost a nezávislost soudkyň JUDr. Stránské, JUDr. Havlové a JUDr. Píšové, považuje Nejvyšší správní soud za důležité uvést, že již několikrát námitku podjatosti ve vztahu ke jmenovaným soudkyním posuzoval, přičemž ji ani v jednom případě neshledal důvodnou. Ke stejnému závěru dospěl i v tomto případě.

Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Žalobce námitku podjatosti výše jmenovaných soudkyň uplatňuje opakovaně, přičemž svá tvrzení nedovojuje z konkrétních skutečností, ale vychází pouze ze svých subjektivních pocitů o represivním jednání a chování státních orgánů vůči jeho osobě, ostatně v dané věci o povolení obnovy řízení podjatost soudkyň nikterak neodůvodnil.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 12. dubna 2006

JUDr. Václav Novotný.
předseda senátu